

Жарапочные батоны используемые внутри теплоагрегатов по характеру своей работы очень редко контактируют с человеком и практически никогда не подвергаются влиянию атмосферных осадков или других природных разрушающих факторов. В настоящее время широкое распространение получили два класса жарапочного бетона - это бетон на цементном вяжущем и бетон на силикатном вяжущем.

Применение техногенного сырья в виде отходов производства и лома жарапочных изделий для производства строительных материалов позволяет уменьшить нагрузку на окружающую среду, увеличить количество циклов использования одних и тех же минералов, ввести практический безотходное производство жарапочного материала, что очень важно, так как минералы периклаз и каолин, например, используемые в производстве жарапочных материалов, являются малораспространенным и достаточно дорогими. Основным сырьем при этом могут служить бой огнеупорного кирпича, получаемый при ремонте эксплуатаций печей и другие промышленные отходы, которые можно утилизировать таким способом, например радиоактивные и токсичные. Поскольку их нельзя использовать как сырье для строительных материалов, гражданском строительстве ввиду опасности контактов с человеком и возможности попадания в окружающую среду.

Таким образом, использование отходов в производстве жарапочного бетона является не только актуальным, но и выгодным, так как при этом решаются проблемы производства жарапочного бетона, улучшения его качества и снижения себестоимости.

1. Никифоров А.С. Надежность работы футеровок металлургических печей. «Павлодар», 1999 г., 76 с.
2. Габитов Р.К., Кулман К.С., Жумабаев А., Киселев А.Л., Каббо М.Д. «Месторождение аллюминия в Казахстане», Алматы. 1997 г. 94 с.

* * *

Бетон материалдарының отқа төзімділігін артыру үрдісінің өсуіне, металургиялық пештер қуатының, габаритының, қамтаманың артуына жоғары конструкциялық талап қойылады.

УДК 691.2 : 574

ОТҚА ТӨЗІМДІ БЕТОНДЫ ТАНДАУ ШАРТТАРЫ

Махамбетова У.К., Дүйсенова Ж.А., Искакова Ж.А.

Қазақ ұлттық аграрлық университеті

Кіріспе

Халық шаурашылығының әр салаларында қымбат бағалы шикізат пайдалану себепті дефицитті болып табылатын футерленген отқа төзімді материалдарға деген сұранысы жыл өткен сайын артуда. Екінші мәселе – мәңгібақылығын қамтамасыздандыру, яғни жоғары температуралық және басқа көптеген факторлардың әсер етуі жағдайында өзінің бастапқы сапасын сақтап қалу қабілеттің қамтамасыздандыру. Монолитті футеровкаларды отқа төзімді бетон түрінде пайдалану атальмыш мәселенің шешімі болып табылады және қазіргі таңда осындай бетондардың кең көлемді гаммалары әзірленіп тәжірибе жүзінде қолданылуда. Алайда бұл бетондардың құрылымы оптимальды емес сондықтан накты эксплуатациялық талаптарды толыққанды қанағаттандыра алмайды. Нәтижесінде бір жағынан мәңгібақылығының төмендеуіне, екінші жағынан дефицитті толтырушылар мен байланыстырушылардың шығындалып жұмсалуына әкеліп соғуы мүмкін. Аумағы мен әсер ету уақыты әртүрлі факторлардың әсерінен бетонды футеровкалардың жоғары температуралық жағдайда өзгеруін болжака әр уақытта дәл келе бермейді [1].

Әдебиеттеге шолу.

Өзара бір-біріне тәуелді және отқа төзімді катпаманың пайдалану жағдайына әртүрлі әсер ететін механикалық, аэродинамикалық және жылу құбылыстарымен тығыз өзара байланысқан металургиялық пештерде жүретін физикалық-химиялық үрдістердің телімділігінен пештердің

қызмет көрсетуінің сенімділігін кешенді түрде есептеуде көптеген қызындықтар туындаиды. Бұл, әсіресе, пештің эксплуатациялаудың стационарлық емес режимінде орын алады (кептіру, жылдыту, іске қосу және тоқтату). Футеровка анағұрлым жоғары температуралықтың әсерінде болатын балқыту аймағында да, отқа төзімді беткі жұмысшы қабаттардың мардымсыз балқу арқылы тозуы орта есеппен 3-5 мм. Футеровкалардың беткі жұмысшы қабатының тозуы ысыту аймағында анағұрлым жоғары деңгейде, себебі бұл жерде төмен температуралықтың әсерінен гарнисаж түзілмейді, және салқындау аймағында, себебі бастапқы материалдың қаттылығы күрт жоғарылайды. Алайда бұл аймақтардағы абраузивті әсер ету нәтижесінде футеровканың тозуы эксплуатациялық кезеңде 8 мм аспайды [2]. Қалаудың кебуі температуралық режимді дұрыс есептеп, орындағаннан пайда болады, себебі локальды қызып кеткен кезде отқа төзімді заттардың көлемі кеңейген кезде орнына келуге улгірмейді.

Зерттеу нәтижелері

Пештерді зерттеу нәтижелері көрсеткендегі футеровкалардың бұзылуының негізгі түрі олардың беткі қабаттаралының жарылуы. Жарылудың екі түрі белгілі болды: темперутарлы өте жоғарыға көтерілетін аймақтарда пеш бойындағы ұзындығы 50 см, терендігі 4-6 см қысқа жарылулар жиі кездеседі, ал салыстырмалы салқындау аймақтарда ұзындығы 3 м жететін, терендігі кірпіштің жартысына тең жарылулар кездеседі. Осыған қарал, футеровкалардың бұзылу механизмінің әртүрлі болатыны анықталды, және осы тұрғыдан пешті екі аймаққа бөлуге мүмкіндік берді. Салыстырмалы төмен температуралар аймағы (1 және 2 аймақтар) және жоғары температуралар аймағы (3-4 аймақтар). Жоғары температуралық аймақта футеровканың бетінде өңдеу өнімдерінің отқа төзімді материалдармен әрекеттесу реакциясы орын алады, нәтижесінде беткі қабат сұланып, сөнеді. Гарнисаж бен отқа төзімді материалдың беткі қабатының арасында кернеулі аймақ түзілумен қатар диффузиялық орын ауыстыру және инфильтрациялану үрдісі жүреді.

Осы физикалық-химиялық өзара әрекеттесулердің нәтижесінде балқу температурасы, терминалық кеңеюі мен тығыздығы әртүрлі фазалар түзіледі. Отқа төзімді бетондармен жұмыс істеу тәжірибесі мен байланыстыруышы, толтыруышлардың кең диапазонда ауытқуы бойынша жүргізілген зерттеулер болжауларды нақты жағдайға жақындаатын принциптер анықталды. Отқа төзімді байланыстыруышлар мен толтыруышлардың таңдау футеровкалау қызметінің шарттарына тәуелді, яғни ол ортаның агерссиялығын есепке алумен байланысты. Осыған байланысты ыстыққа төзімді композициялар келесі талаптарды орындау қажет:

- қалыпты температурада тез қату;
- тұтқыр заттардың катаю өнімін ірітетін температураға дейін қыздырғанда өз беріктігін минимальды түрде төмендеті және жоғарғы температурада жартылай пісіу есебінен беріктігін жоғарылату;
- терминалық мықтылығы жеткілікті болқ (ол мықтылық шамадан тыс пісіп кеткеннен төмендейді);
- кептіру және күйдіру нәтижесінде отырмауы және отқа төзімділігі мен күш түсіру нәтижесінде деформациялану температурасы өте жоғары болу.

Қорытынды

Отқа төзімді бетондар жұмысшылардан алыс ара қашықтықта қолданылатындықтан негізгі байланыстыруыш ретінде құрамында волластониті бар қалдық – 25 млн тонна көлемінде жиналып қалған электротермофосфорлы шлактар таңдал алынды. Бұлар улы газтәрізді заттектер бөліп шығаратындықтан, оларды бейтараптандыру үшін әртүрлі қол жетімді тәсілдер өзірленген [3]. Электротермофосфорлы шлактарды отқа төзімді бетондарға пайдалану, олардың антропогенді әсерін төмендету және минералды шикізат ресурстарын үнемдеу мақсатында пайдалану перспективті болып табылады.

1. Никифоров А№С№ Надежность работы футеровок металлургических печей. – Павлодар, 2002 – 110 с.
2. Нуркеев С.С, Мусина У.Ш Экология: Учеб.пособие для технических вузов.-Алматы,2005.-490с.
3. Дорфман Я.А., Полимбетова Г.С., Куатбаев К.К., Куракбаева Р.Х Определение и удаление фосфина и фосфора электротермофосфного шлака//Тезисы докладов Шестой Всесоюзной конф. по фосфатам:»Фосфаты-84», часть 1- 1984-Алма-Ата.-С.30

* * *

Выбор жаростойких связующих и заполнителей производится исходя из условий службы футеровки, т.е. с учетом агрессивности среды, использование электротермофосфорных шлаков в жаростойком бетоне перспективно с целью снижения их антропогенного воздействия и экономии минеральных сырьевых ресурсов.

УДК 541.1; 541.3

РАСПРЕДЕЛЕНИЕ ТУРБУЛЕНТНЫХ ТЕПЛОВЫХ ПОТОКОВ В ТЕПЛОВЫХ АППАРАТАХ С ВРАЩАЮЩИМИСЯ ЛОПАСТЯМИ

Жайлаубаев Ж. Д.

Семейский филиал ТОО «Казахский научно-исследовательский институт переработки сельскохозяйственной продукции»

В связи с интенсификацией процессов переработки пищевых продуктов особо встает проблема значительного повышения работы тепломассообменных аппаратов. Одним из методов ее решения является увеличения темпов термообработки за счет оптимизации и установление технологических параметров процесса.

В данной работе представлен анализ экспериментов по интенсивности водяного пара в полидисперской среде.

Анализ, в процессе вытеснения жидкости насыщенным водяным паром в работе тепломассообменных аппаратах устанавливалось термическое равновесие, а связь давления и температуры пара может быть представлена на основании уравнения Клапейрона-Клаузуса и в приближении с точностью до 1-2 %, до давлений 1 МПа, записана в следующем виде:

$$P = AP_{kp}(T/T_{kp})^{-4} \exp(-10T_{kp}/T) \quad (1)$$

где $A = 17,05 \cdot 10^3$; T_{kp} , P_{kp} критическая температура и давление для насыщенного водяного пара.

Поступающий в слой пар создает градиент давления. Так как расход и влагосодержание связаны соотношением

$$\xi_u = \rho_T \vartheta_u \varphi \quad (2)$$

можно сделать вывод, что вытеснение жидкости из ненасыщенной дисперсной среды связано с образованием волнового движения и зоны повышенной насыщенности на фронте вытеснения. Характерным является наличие некоторой предельной насыщенности (в нашем случае, как показали эксперименты, она составляет 5 % по весу), при которой движение вытесняемого агента не влияет на движение вытесняющего.

Анализ показывает, что распространяется практически прямоугольный температурный фронт с уменьшающейся с ростом зоны пара скоростью движения. Качественно о темпе подъема температуры в данном сечении можно судить по величине критерия Кутеладзе

$$K_n = \frac{C_p \rho_\infty \vartheta_\phi H}{\lambda_T (1 - \varepsilon)} \quad (3)$$

где C_p – теплоемкость вытесняемого агента; ρ_∞ – плотность вытесняемого агента; ϑ_ϕ – температура фазового перехода; H – теплота фазового перехода; λ_T – коэффициент теплопроводности вытесняемого агента; ε – доля вытесненного агента в объеме вытесняющей смеси.